a Vt annũciẽ. Recte post adhęsionẽ deo et spẽ sequ alijs ꝓdicare. Prędicator enim ꝓcipue ad amorẽ dei ⁊ proxīmi tpaliũ inuitare debet. Et ꝓpter hoc dicit: Vt annũciẽ oẽs ꝓdicationes tuas. i. oia q̃ de te ꝓdicãda sunt: nõ tm vnũ. b In portis filię sion. i. ecclię: q̃ ẽ filia sion. i. speculatiõis. i. ecclię triũphãtis q̃ deũ facie ad faciẽ specĩat. Oẽs ꝓdicationes. Septẽ sũt ꝓdicationes siue septẽ genera ꝓdicãdorũ: q̃ notant ꝑ versu. Sacra/ fides/ ꝓtus/ vitiũ/ laus/ ꝓmia/ pęnę. Sacra. s. sacramenta. De ꝑmo. s. de baptismo habes Joh. iij. a. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ spũsancto ⁊c. De eucharistia: Matth. xxvj. c. Hoc est corp⁹ meũ ⁊c. De cõfirmatiõe: Act. viij. c. Tũc iponebãt sup illos man⁹ ⁊ accipiebãt spũsanctũ. De ꝓiugio: Matth. xix. a. Q̃d de⁹ ꝓiunxit/ hõ nõ sepet. De pęnitẽtia. Matth. iiij. c. Pęnitentiam agite. De ordine: Lucꝰ. vj. c. Vos ⁊ apl̃os noĩauit. De inunctiõe. Marci. vj. b. Ungebant oleo multos ęgros et sanabant. Et Jaco. v. c. Infirmat quis in vobis ⁊c. Fides: de qua. j. Joh. v. a. Hęc est victoria q̃ vincit mũdũ/ fides nr̃a. Virtus. Matth. xj. d. Discite a me: qr̃ mitis sum. j. Pet. ij. b. Qui vos vocauit ĩ admirabile lumẽ suũ: vt virtutes ei⁹ annũcietis. Vitiũ/ ꝓdicandũ est. i. in ꝓdicatiõe detestandũ ⁊ arguẽdum. Matth. xxiij. Ve vobis scribę et pharisęi hypocritę. Mich. iij. c. Replet⁹ sũ fortitudine spũs dñi iudicio ⁊ veritate: vt annũciẽ iacob scelus suũ ⁊ isrl̃ peccatũ suũ. Laus dei et sctõr. Esa. xlviij. b. Laude mea infrenabo te ne intereas. Eccli xliij. a. Laudem⁹ viros gl̃iosos. Prędmia. Matth. v. a. Beati paupes spũ/ qm̃ ipsor est regnũ cęlorũ. Pęnę. Matth. iij. b. Progenies viperar q̃s demõstrabit vobis fugere a ventura ira: In portis/ dicit: nõ ĩ angulis: sicut heretici. Deut. xvj. d. Magistros ⁊ iudices cõstitues in omnib⁹ portis tuis.

Expositio Ps̃. LXXIII.

Vt quid de⁹ ⁊c. Titul⁹. Intellect⁹ asaph. Sup cõquestus ẽ de ꝓspitate malor: Hic aũt cõquerit de excidio hierosolymor ⁊ ꝓpl̃i iudęor/ orãs vt reuocent. Itẽ supra ostẽdit q̃ deo adherendũ sit: In ꝑ psalmo docet quõ adherendũ. s. dimittẽdo legalia/ ⁊ veritatẽ amplectẽdo. Et ꝑ est intellect⁹ asaph. i. fidelis ꝓpl̃i: q̃ intelligit q̃ trãsierũt figurę ⁊ q̃ veritas venit: ⁊ q̃ ękna querẽda sunt/ nõ tpalia: De q̃ intelectu agit in ꝑ psalmo: et ꝓpter ꝑ sic intitulat⁹ est. Intentione monet vt relictis figuris/ veritas teneat: ⁊ cõtẽptis trãsitorijs ękna q̃rant. Mod⁹. Triptit⁹ ẽ psalm⁹. Primo describit euersionẽ hierlm: ⁊ q̃rit cãm illi⁹: ⁊ orat ꝓ ꝓpl̃o repulso vt obliuioni nõ tradat eũ de⁹: ⁊ ꝓ vltiõe inimicor. Secũdo ostdit salutẽ facta ĩ medio trę ꝓ aduentũ christi: ibi: De⁹ aũt rex nr̃. Tertio ꝓcat vt q̃ alijs fit/ fiat etiã iudęis: ibi: Memor esto. Deplorãs q̃ euersionẽ hierlm ⁊ iudęor: dicit: c Vt q̃d de⁹ repulisti/ nos: ita. s. q̃ nõ defẽdis nos: d In finẽ. i. ex toto: quia nec ciuitatem nec templũ defendis. Thren. ij. c. Repulit dñs altare suũ: maledixit sanctificationi suę: tradidit ĩ man⁹ inimici muros turriũ ei⁹. Vel/ In finẽ. i. vsq̃ in fine sęculi: in quo cõuertent. Esa. x. e. Si fuerit ꝓpl̃us me⁹ isrl̃ q̃si arena maris/ reliquię cõuertent ex eo. Nec tm̃ repulisti: sed et e Irat⁹ ẽ furor tu⁹ sup oues pascuę tuę. i. sup iudęos q̃s pauisti ĩ deserto mãna: ⁊ ĩ ẽra ꝓmissiõis abũdãtia fructuũ trę/ lacte ⁊ melle manãtis. Aggrauat aũt fletũ suũ multiplicit. Primo a magnitudine repellẽtis/ cũ dicit: De⁹ repulisti. Secũdo a diuturnitate repulsiõis: ibi: In finẽ. Tertio ab acerbitate pęnę/ cũ dicit: Irat⁹ ẽ furor tu⁹. Quarto ab ĩfirmitate repulsor/ cũ dicit: Sup oues. Itẽ allegat q̃ eos iuuare deberet: ꝑ q̃ vocat eos oues pascuę dei. Itẽ ꝑ hoc q̃ sũt possessio ei⁹. Vsi addit: f Memor esto cõgregatiõis tuę. i. ꝓpl̃i israel. g Quã possedisti ab initio. Deut. xxxij. b. Pars autẽ dñi ꝓpl̃us ei⁹/ iacob funicul⁹ hereditatis eius. Itẽ ꝑ bñficiũ q̃ eis ꝓstitit educẽdo eos de ęgypto. Vsi addit: h Redemisti/ de ęgypto. i Virgã hereditatis tuę: id est virgã hereditatis: id est populũ iudęor: qui primo fuit virga recte incedens in cultu vnius dei. Et post factus est serpens/ vile quid ⁊ tortuosum ꝑ peccatũ. Iterum fiet virga/ q̃ reliquię israel saluę fient. Et q̃ sit illa virga siue hęreditas: aptius subdit/ dicẽs:

Alt. laudes
Alt. patrijs
Versus
Alt. tnos

a Vt ãnnũciẽ oẽs ꝓdicationes
b tuas: in ꝓtis filię sion.

Intellectus asaph.

c V Q̃ quid
d de⁹ repulisti in finẽm:
e irãtus est furor tuus super
f oues pascuę tuę. Memor
g esto cõgregationis tuę: q̃ã
h possedisti ab initio. Rede-
i misti virgam hęreditatis tuę.

c Mons sion

Moralit/ dic vir iust⁹ orãs ⁊ deprecãs ꝓ peccatorib⁹ c Vt q̃d/ dñe deus/ pius et misericors repellis pctores: d In finẽ: id ẽ finaliter. Repellit enim nõ in finẽ: q̃ ꝑmo peccãs/ tandẽ in pęnitẽtia morit: sz repellit in finẽ q̃ in pctõ morit. Contra q̃ supra petit Ps̃. Exurge scz ad adiuuãdũ: ⁊ ne repellas ĩ finẽ. Et sup: Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte. Impęnitentia autẽ subditorũ multotiẽs causã sumit de peccato ꝓlatorum: qui ꝓpter hoc grauius damnabunt. Unde signanter adiũgit: e Irat⁹ est furor tuus sup oues pascuę tuę: Non dicit ouibus: sed sup oues. q. d. iratus es illis qui sunt super oues. s. prelatis. Unde Hiere. xxiij. a. Ve pastoribus qui dispergunt ⁊ dilacerant gregem pascuę meę dicit dominus. Et Eęech. xxxiij. a. Ve pastorib⁹ israel qui pascebant semetipsos. q. d. non pascebant oues verbo disciplinę/ vel exemplo vitę/ vel temporali subsidio elemosynę. Musq̃ dicit: vę ouibus: sed vę pastorib⁹/ frequẽter dicit: quia facti sunt lupi. Eęech. xxij. f. Principes eius in medio eius quasi lupi. Matth. vij. c. Attẽdite a falsis ꝓphetis qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouiũ: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. f Memor esto cõgregationis tuę. q. d. ne irascaris malitię pastorum: sed miserearis ignorãtię ⁊ simplicitati ouiũ. Meemię. xiij. d. Memento mei deus meus in bonũ. g Quã possedisti ab initio/ post baptismũ: sed nunc subtraxerũt se a tua possessione: ⁊ se fecerunt possideri a diabolo. Abacuk. j. d. Totũ subleuauit in hamo: tratit illud ĩ sagena. Et post: Incrassata est pars eius. Esa. xxvj. c. Dñi possedẽrt nos absq̃ te. Et vt eos possideres: h Redemisti/ ꝓ pio sanguĩe. j. Pet. j. c. Nõ corruptibilib⁹ auro vl̃ argẽto redẽpti estis ꝑ vana vrã cõuersatiõe paternę traditiõis: sz ꝑ ꝑcioso sanguine q̃si agni incõtaminati ⁊ imaculati christi iesu. j. Corinth. vj. d. Empti estis ꝑcio magno: glorificate q̃ ⁊ portate deũ in corpe vro. Aug⁹. Nõ ꝓpẽde te ex ꝑcio. i Virgã hereditatis tuę. i. ecclesiã: q̃ recta debet esse: ⁊ ad ei⁹ rectitudinẽ debent oẽs se rectificare. Et ipse ostẽdit ei regulã: ⁊ eã regulauit in sanguĩe suo: ⁊ ĩ hęreditatẽ sibi acq̃siuit moriẽs ꝓ ea. Eph. v. e. Christ⁹ dilexit ecclesiã: ⁊ tradidit seipsũ ꝓ ea vt illã sãctificaret. Et post addit: Vt exhiberet ipse sibi gl̃iosam ecclesiã nõ habẽtẽ maculã neq̃ rugã/ Ecce rectitudo virgę. j. Joh. iij. c. In ꝑ coguim⁹ charitatẽ dei: q̃m ille aĩaz suã ꝓ nobis posuit: ⁊ nos debem⁹ ꝓ fratribus aĩas ponere. Et ipsa est

Moraliter
Alit. tanti
Alit. †gre
Alit. †Mo
Alit. †ere
Alit. †Lab

Ps̃. 43.
Ps̃. 12.

* Mons sion

Vel sic/ f Memor esto cõgregationis tuę: quam possedisti ab initio: id est primitiue ecclesię. q. d. renouadomię in ecclesia statum antiquũ. j. Paral. viij. d. Fuerũt filij vlam viri robustissimi ⁊ magno roboze tendentes arcum ⁊ multos habentes filios ac nepotes. Ulam interpretat prior vel anterior: ⁊ significat primitiuos in ecclesia/ qui fuerunt fortes in vita/ ⁊ robusti ĩ verbo ꝓdicatiõis: ⁊ multos cõuertẽrũt. Tales petit ꝑ. Eccli. xxxvj. a. Innoua signa/ immuta mirabilia. Esa. j. f. Restituam iudices tuos sicut prius. h Redemisti virgam hereditatis tuę: vel sceptrum: sm aliã litterã. Virga/ vel/ sceptrum/ est dignitas pastoralis quam christus habuit super oues suas/ ⁊ redemit eam: quia quasi in carcere vel pignore tenebatur a pharisęis qui abutebant ea, Est ergo idem ac si dicat: non se extollant prelati de dignitate pastorali: quia christus eam emit sanguine suo: sed videant quomõ reddituri sint rationẽ villicatiõis suę: Lucꝰ. xvj. a. quãdo. s. redibũt greges ad manũ numerantis: Hiere. xxxiij. c. Propt hoc dicebat apl̃s Act. xx. f. Attendite vobis

Aliter

* ⁊ vniuerso gregi

Partitio psalmi

a Mons sion: q̃si illa hereditas ē mons sion.s.hierusalē.
b In quo/mōte: c Habitasti:scz corpaliter/factꝰ hō:
d In eo.s.mōte. Et est iculcatio:cū supra dixerit:in quo.
Unde dicit Augꝰ.q̃/in eo/supfluit. De hac habitatiōe. Pſ.
Ps.75. Habitatio eiꝰ in sion. Postq̃ rogauit p suis/vt eis sit deꝰ p/
pitius: cōsequēter ro/
gat p inimicis eorꝝ:vt
de ipsis vindicta su/
mat. Unde dicit: e Le
ua manus tuas/ad
vindictā. f In sup/
bias.i. ꝓtra supbias:
g Eorꝝ/qui destruxerūt hierlm. Et hoc facias:ꝛ si nō statim:
tamē h In finē.i.postq̃ eorꝝ superbia alios calcauerit. Vl
sic:In finem.q.d.nō ad eorꝝ dānationē peto vt extēdas vel
leues manꝰ:sed ad eorꝝ correctionem.s.vt ducas eos:in finē/
christū. Vel sic/In finē.i.vsq̃ i finē.i. donec finiāt ꝛ annihi/
lent. Et ipsi hoc meruerūt:Quia i Quāta malignatꝰ est
inimicꝰ/romanꝰ exercitꝰ. k In sancto tēplo.i.q̃nta mali/
gne opatꝰ est ibi. Admiratiue dicit/quāta: qꝛ mlta mala ibi
fecerūt/damnādo templū ꝛ mīstros eiꝰ:ꝛ ocs iudeos occiden/
Ps.78. do vel captiuādo. Pſ. Deꝰ venerūt gentes in hereditatē tuā:
polluerūt tēplū sanctū tuū ꝛc. Thren.j.d. Misit manū suam
hostis ad oia desiderabilia eiꝰ:qm̃ vidi gentes ingressas i san/
ctuariū tuū. l Et gloriati sunt q̃ oderūt te:nō tibi/sed
potētię suę victoriā de nobis factā ascribētes. Et hoc m In
medio solēnitatis tuę/paschalis:qꝛ.xlij.anno post passio/
nem domini/die qua ipsi christum crucifixerūt/cum essent cō/
gregati omnes ad diem solennem:a Tito ꝛ Vespasiano capti
sunt ꝛ passi ꝛ interfecti a romanis:ꝛ hierusalē destructa: sicut
dicit beatus Hieronymꝰ sup illud Hiere.xij.a.Cōgrega illos
sicut gregē ad victimā. Et quō gloriati sunt: Ecce sequit:
Posuerūt signa
Noraliter * a Mons sion. Mons p eminētiā vitę:sion p cōtem/
Ps.2. platione cęlestiū. Pſ. Ego aūt/dicit christꝰ/cōstitutꝰ sum rex
ab eo sup sion montē sanctū eius.i.sup ecclesiā. b In quo
monte. c Habitasti i eo:ꝛ sp habitabis. Matth.xxvij.d.
Vobiscū sū vsq̃ ad cōsūmationē sęculi.
Aliter * ꝛ vniuerso gregi:in q̃ spūsāctꝰ vos posuit epos regere ec/
clesiā quā acq̃siuit sanguīe suo. Quia ꝓ moderni p̃lati de illa
dignitate supbiūt:ꝛ q̃s deberēt regere ꝛ pascere/ponꝰ oppri/
mūt p potentiā:ꝛ occidunt p exemplū:merito eis impcat/sub
iungēs: e Leua manꝰ tuas in supbias eorꝝ in finē.i.
i destructionē eorꝝ.s.p̃latorꝝ. Amos.viij.b. Jurauit dnꝰ i sup/
biā iacob:si obliti fuero vsq̃ in finē oia opa eorꝝ. Manꝰ leuata
fortius ferit. Deutꝛ.xxxij.f. Leuabo ad cęlū manū meā:ꝛ di/
cā:viuo ego i ęternū si acuero vt fulgur gladiū meū ꝛ arripu/
erit iudiciū manꝰ mea:reddā vltionē hostibus meis. Manū q̃
vocat vindictā dei. Sed dicit:manꝰ tuas/pluralit: qꝛ duas
manꝰ vindictę habet dnꝰ. Unā qua punit in p̃senti:ꝛ aliā qua
puniet i futuro. Utrūq̃ q̃ petit:vt.s.puniant in p̃senti ad cor/
reptionē:ꝛ si noluerint emēdari/vt puniant in futuro ad dam/
nationē. Vel cōtra superbiā vtrāq̃ manū leuari petit ad dam/
nationē:Sicut in herode:de quo dicit Act.xij.d. q̃ vestitus
veste regia sedit p tribunali ꝛ cōcionabat ad eos:populꝰ autē
acclamabat dei voces ꝛ nō hois:Sic posset dici de multꝰ p̃la/
tis. Et sequit etiā/q̃ dnꝰ leuata manu pcussit supbiā eius. Unde
dicit ibi:Cōfestim autē pcussit eum angelus dni/eo q̃ nō de/
disset honorē deo:ꝛ cōsumptus a vermibꝰ expirauit. Itē plu/
raliter dicit/manus:qꝛ peccatū istud est cōtra deum ꝛ cōtra
homies: Deo gloriā vult auferre:homies aūt depmit:et ideo
duplici vindicta puniendū est. Vindicta p̃senti/ꝓpter hoim
temporaliū iniuriā. Eterna/ꝓpter dei ęterni iniuriā. Eccli.x.a.
Odibilis coram deo ꝛ hominib̃ supbia. Item leuare rogat ma/
nus in supbiā: vt supbus ab altiori se videns cōcuti/superiorē se
habere agnoscat:Sic antiochꝰ:de q̃ dicit.ij. Machab.ix.b.
Is q̃ sibi videbat etiā h̃ fluctibꝰ marꝛ impare/supra humanū
modū supbia repletꝰ:nūc humiliatꝰ ad terrā in gestatorio por
tabat:manifestā dei virtutē i semetipso ꝓtestās. Et post. Hic
igit cępit ex graui superbia deductus ad agnitionē sui venire

diuina admonitꝰ plaga. Et post sequit/qd̃ ait: Justū est sub/
ditū esse deo:ꝛ mortalē nō paria deo sentire. Et dicit: in su/
perbias/i plurali:qꝛ supbiūt i corde/i voce/i veste/in ope ꝛ
mltꝛ alijs. Et iustū ē vt leues:Quia i Quāta maligna/
tus ē inimicꝰ.i. malꝰ p̃latus: k In sancto/templo.s.in
ecclesia. Inimicꝰ enim
dicit malus p̃latus/q̃
est amator mūdi. Ja/
cob. iij.a. Quicunq̃
voluerit amicꝰ esse hu
ius sęculi/inimicꝰ dei
cōstituit. Si quicūq̃:
g̃ multo fortiꝰ p̃latus ecclię q̃ debet portare vexillū ꝗ mūdū
ꝛ eē dux belli. Exo.xv.a. Dextera tua dne pcussit inimicū: in
multitudine glię tuę deposuisti oēs aduersarios tuos. Et ta/
lis inimicꝰ/quāta malignatꝰ est in sancto:q.d.magna ꝛ
inumerabilia. Hiere.xj.c.Quid est q̃ dilectus meꝰ in domo
mea fac̃ scelera mlta:Eūdē vocat Pſ. inimicū:ꝛ hieremias di
lectū:qꝛ ꝛ locū tenet p̃latꝰ dilecti/ꝛ opa fac̃ inimici. Ecclia enim
regere vel ecclesię p̃esse ad dilectū ptinet. Job.iij.d. Qui hꝫ
spōsam spōsus est:amicꝰ aūt spōsi q̃ stat ꝛ audit/gaudio gau/
det ꝓpter vocē sponsi.s.p̃latus. Job.xv.b. Jā non dicā vos
seruos:sed amicos ꝛc. l Et gloriati sunt q̃ oderūt te.s.
tales p̃lati. m In medio solēnitatis tuę:q̃n.s.sacra in/
dumēta ꝛ pontificalia portāt in aspectu populi. Unde sequit
* Posuerūt signa
e Leua manus ꝛc. Aliter vt non de prelatis:sed de dę/ Aliter
monibus fiat cōquestio/q̃ hereditatē dni quā redemit.s.ꝓpm
christianū infestāt:ꝛ sibi p maiori pte iā p peccatū subiugaue
rūt. Et tres primi versus nō habēt fm hoc diuersā expositi/
onē ab illa quā iam dixim̃ vsq̃ ibi:Leua manꝰ tuas i su
perbias eorꝝ/dęmonū. h In finē/sęcli:vt eos i infernū
retrudas: Quia i Quāta.i. mlta ꝛ infinita:malignatꝰ
est inimicꝰ/diabolus. k In sancto.i.in tēplo dei/qd̃ est
ecclesia vel fidelis aia.j. Machab.j.c.Ascēdit antiochus in
hierosolymā cū multitudine graui: ꝛ intrauit i sanctificationē
cū supbia:ꝛ accepit altare aureū ꝛ cādelabꝝ lumīs:vniuersa
vasa eiꝰ:ꝛ mēsā ꝓpositiōis/ꝛ libatoria/ꝛ phialas/ꝛ mortariola
aurea/ꝛ velū/ꝛ coronas/ꝛ ornamētū aureū qd̃ i facie templi
erat/ꝛ cōminuit vniuersa. Ecce/q̃nta malignatꝰ ē inimicꝰ
i sancto. Per antiochū/q̃ interptat pauptatꝰ silētiū:significat diabolꝰ:q̃ sp tacet ꝛ tacere alios fac̃ quātū pōt/ne pauptas
laudet:sz ad diuitias hortat. Per hierlm ꝛ sāctificationē tēpli
itelligit ecclia. Per illa diūsa vasa q̃ abstulit ꝛ cōminuit/diūsa
genera hoim i ecclia designāt. Per altare/sacerdotes q̃ altari
deseruiūt.j. Machab.iiij.e. Cogitauit iudas.i.bonꝰ p̃latꝰ/d̃ al
tari holocaustorꝝ qd̃ ꝓphanatū erat/q̃d d̃ eo faceret:ꝛ icidit illi
bonū ꝓsiliū vt destrueret illd̃/ne forte eēt illis i opprobriū: qꝛ
cōtamiauerūt illud gēres. Per cādelabrū lumīs:p̃dicatores
itelligūt. Matth.v.b. Vos estꝭ lux mūdi. Apoc.ij.b. Moue
bo cādelabꝝ tuū de loco suo. Vasa st̃ scholares/i q̃bꝰ reponit
oleū/postea i cādelabꝝ effūdendū. Per mēsā ꝓpositiōis/intelli/
gunt mgri:q̃ panes sc̃pturę alijs ꝓponere ꝛ frāgere ꝛ scindere
debēt. Per libatoria/q̃ erāt vasa i q̃bꝰ pbabat vinū vtrū eēt
cōpetēs sacrificio:significant archidiaconi ꝛ decani/ad q̃s p/
tinet examiare recipiēdos ad ecclias/vl ad ordines. Per phi
alas ꝓtēplatiui:ꝛ illi q̃ st̃ orōni assidui. Per mortariola/expo
sitores q̃ terūt ꝛ cōminuūt q̃ dura ꝛ difficilia sūt in scriptura.
Per velū itelligūt ꝓgines velatę. Per coronas itelligūt reli/
giosi q̃ triūphasse d̃ mūdo videt̃:et ad lr̃az magnas coronas
habēt. Per ornamētū aureū qd̃ in facie tēpli erat/significant
p̃lati maiores. Sed hęc oia videt ꝓtriuisse antiochꝰ.i.silētiū
pauptatꝰ: Quia sicut dicit Hiere.vj.c.a maiore vsq̃ ad mi/
norē oēs auaricię studēt. Sic q̃ malignatꝰ ē tot ꝛ tāta i sācto.
l Et gl̃iati sūt q̃ oderūt te.s.dęmōes. m In medio so
lēnitatis tuę:qꝛ i dieb̃ solēnib̃ plura fiūt pctā. Thren.j.c.
Videt̃ eā hostes ꝛ deriserūt sabbata eiꝰ. j. Machab.j.e. Di/
es festi eiꝰ cōuersi sunt i luctū:sabbata eiꝰ i opprobriū. Propt
h̃ dic̃ dnꝰ/Amos.v.f. Odi ꝛ pieci solēnitates vr̃as. Esa.j.d.
Calēdas vr̃as ꝛ solēnitates vr̃as odiuit aia mea: facta est m̃
molesta ꝛc.

Alt.tmontē Alt.tquē Alt.tipso 22.q.5.c.fi Alt.tēt eleua manū tuā in superbiam

a montē sion in quo habitasti
b
c in eo. Leua manus tuas in
d
e supbias eorꝝ in finem: quāta

i malignatꝰ ē inimicꝰ in sancto.
k
l Et gloriati sunt qui oderūt
m te: in medio solēnitatis tuę.

Alt.tmaligne operatus Alt.tfactis tuis Alt.toēs

a Posuerũt signa sua. s. vexilla in signũ victorię. Et hęc plura: Unde cũ dolore repetit: Signa. Posuerũt/dico/ f Sup summũ/tęplũ: e Sicut i exitu/viam solet fieri. Al sic: Sic solet fieri/in exitu. i. i portl: sup sũmũ/locũ: qz in altiori ⁊ eminẽtiori loco solẽt poni hmõi signa victorię: vt ab oib⁹ videri possint.

d Et nõ cognouerũt/q hoc nutu dei et potestate fieret: sz sibi ascribebãt. Et aduertendũ est q vt magis deũ puocet ad vindictã/multum aggrauat hic peccatũ romanoꝝ vel etiã chaldęorũ. Primo eñ ostendit qualitatem peccati/cum dicit: In superbias. Secũdo quãtitatẽ/cum dicit: Quãta. Tertio prauitatẽ/cum dicit: Da lignatus est. Quarto circũstantiã loci/cum dicit: In sancto. Quãto blasphemiã/cũ dicit: Et gloriati sunt. Sexto obstinationẽ/cũ dicit: Qui oderũt te. Septimo circũstantiã temporis/cũ dicit: In medio solẽnitatis tuę. Octauo arrogantiã/cũ dicit: Posuerũt signa ꝛc. Nono infidelitatẽ/cũ dicit: Et non cognouerũt.

Al. ꝗegressu desuper

Al. ꝗcõciderũt

a b c d e f g h i k l m n o p
Posuerũt signã sua signã: ⁊ nõ cõgnouerũt: sicũt in ꝗexitu sup summũ. Quasi i silua lignoꝝ securib⁹ ꝗexciderũt ianuas eⁱ⁹ i idipsũz: in ꝗsecũri ⁊ ascia deiecerũt eã. Incẽderũt igni sãctũariũ tuũ i tẽrra pollueꝛt tabnaculũ nõis tui.

Al. ꝗdolab et fractorib

Moraliter * a Posuerũt signa sua: signa. s. cornua/mitrã/baculũ pastoralẽ/palliũ: ⁊ hmõi quę sunt signa cõmunia. Posuerũt aũt ea sua signa. i. ꝓpꝛię glię appropauerũt. d Et nõ cognouerũt sup summũ/locũ. s. in platiõe: e Sicut cognoscẽt/in exitu/qñ hęc vana glia euanescet: ⁊ audiẽt ꝓtra se dari illã sentẽtiã/ Apocl. xviij. b. Quãtũ glorificauit se ⁊ in deliciis fuit: tantũ date illi tormentũ ⁊ luctũ. Nunc enim excęcant oculi eorum nimia pinguedine: vt intelligere non possint. Tũc autẽ sola vexatio dabit intellectũ: Esa. xxviij. e.

Moraliter

Alit * molesta ꝛc. Et tũc maxime: a Posuerunt/dęmones: b Signa sua. Signa sua dicit/nõ dei: sed dęmonũ. Signũ eñ dei ⁊ vexillũ eⁱ⁹ ẽ crux vel hũilitas. Lucl. ij. b. Hoc vobis signũ: inuenietis infantẽ pãnis inuolutũ/⁊ positum in plsepio. Signũ aũt diaboli est supbia: Qõ in mltis castris leuatũ est. Esa. v. f. Leuabit signũ in natiõibus procul. Et dicit: signa pluralit: et addit: c Signa: vt notet nõ tm signũ supbię: sz ꝗttuor signa. s. duo carnis: ⁊ duo spũs. s. gula/luxuria/supbia/auaricia. Iere. x. a. A signis cęli nolite metuere. q. d. sed a signis inferni metuite. Sed ecõuerso/multi nõ metuũt signa diaboli: sed signa dei metuũt: et contradicũt eis: Lucl. ij. e. Positus est hic. s. christ⁹ in signũ cui ꝗdicek. Uñ dicit beat⁹ Bern. Uere in signũ positi sunt panniculi tui dñe iesu christe: ⁊ in signũ cui hodie a mltis ꝗdicek. Hoc aũt est: qz excęcauit hoies malitia q non aduertunt qd sit dei signũ ⁊ qd diaboli. Unde addit: d Et nõ cognouerũt. ij. Cor. iiij. a. Si opertũ est euãgeliũ nostrũ/in his q peũt est opertũ: in quib⁹ de⁹ hui⁹ sęculi excęcauit mẽtes infideliũ: vt nõ fulgeat illumiatio euangelij glorię christi. Et hęc signa ⁊ hęc ignorantia nõ tm i vulgo reputunt: sed etiã in platis. Uñ addit. e Sicut i exitu. i. i vltimis de ꝓlio: ita f Sup summũ/pontificẽ vel cardinalẽ vel regẽ vel principẽ. Amos. ix. a. Uidi dñm stantẽ sup altare ⁊ dixit: percute cardinẽ ⁊ cõmoueant supliminaria: auaricia eñ in capite oim: ⁊ nouissimũ eoꝝ i gladio interficiã. Osee. iiij. b. Erit sicut ꝓplus sic sacerdos. j. Regl. ij. b. Dñi eñ sunt cardines terrę/⁊ posuit super eos orbẽ. Cardines dicit esse dños terrę/ cũ deberẽt esse dñi i cęlo/⁊ serui i terra: quia dñs posuit sup eos orbẽ. Job. ix. b. Sub quo curuant qui portant orbẽ.

g Quasi in silua ꝛc. Supra incępit dicere de destructiõe tẽpli ⁊ ciuitatis hierlm: Hic aũt plen⁹ psequit ⁊ ostẽdit malitiã destructiũ: vt deũ puocet ad vindictã. Uñ hic ostẽdit eos fuisse sacrilegos/cũ dicit: Quasi i silua lignorũ securib⁹ exciderũt ianuas eⁱ⁹. s. templi. q. d. ianuas tẽpli ita fortit ⁊ ita irreuerent exciderũt: sicut exciderẽt ligna in silua. Et ostẽdit eos fuisse cõcordes i malitia. Uñ dicit: i In idipsum supple cõsentiẽtes ⁊ cõueniẽtes. Et nõ tm templũ violauerũt: sz ⁊ totã ciuitatẽ destruxeꝛt. Uñ dicit: k In securi ⁊ ascia ad litterã: deiecerũt eã. s. hierlm/ꝗztũ ad alias domos. Itẽ ostẽdit eos fuisse incẽdiarios. Unde addit: l Incenderũt igni: nõ tm domos hoim: sed et sanctuariũ tuũ. Qõ eñ nõ poterãt excidere securib⁹/igne admoto cõburebãt: n In terra. i. vsqz ad terrã deũcientes. Itẽ ondit eos fuisse immũdos/cũ subiũgit: o Polluerũt tabernaculũ. i. templũ p Nois tui. i. in q inuocabat nomẽ tuũ. In h aũt polluerũt illud q ĩmũdi ingressi sunt illud. Scõm eñ legẽ pollutũ dicebat/qõ a polluto tãgebat. Et in h polluerunt: qz posuerẽt i eo idolũ abomiatiõis: sicẽ hadrianⁿ⁹ iouẽ olympiũ: ⁊ põ peius dẽ fecisse in tẽplo stabulũ equoꝝ. Ondit etiã q destructores fuerũt

Moraliter

Moraliter s Quasi i silua lignoꝝ ꝛc. Januę templi sunt plati/per quos alij debẽt intrare: ⁊ debent esse de lignis libani. i. incorruptibiles. Uox diaboli est/Zach. xj. a. Aperi libane portas tuas: id est o templum ecclesię platos tuos: et deuoret ignis cedros tuas: scz ignis cupiditatis et libidinis destruat in platis imputribilitatẽ ⁊ incorruptionẽ. Esa. xxxvij. e. Succidã excelsa cedroꝝ eⁱ⁹: ⁊ electas abietes illⁱ⁹: et introibo altitudinẽ sũmitatl eⁱ⁹. Mas q ianuas tẽpli dic q excideꝛt dęmões/ b Securib⁹. i. grauib⁹ tẽptatiõib⁹ vitioꝝ i In idipsũ. i. cõcordit insurgũt in platos. iij. Regl. xxij. e. Rex aũt syrię pcepat pncipib⁹ curruũ/dicẽs: Nõ pugbitis ꝗ mino rẽ ⁊ maiorẽ quẽptã/nisi ꝗ regẽ israel solũ. Rex syrię ẽ diabolus. Syria eñ interptat sublimis: Et ipse ẽ rex sup oẽs filios supbię: sicẽ dr Job. xlj. d. Principes curuũ st alij dęmones: q discurrũt p vniuersũ mũdũ ad bellũ ꝗ filios israel. s. ꝗ. fideles. Sz tota intrẽtio eoꝝ ẽ vt platos possint supare. Scũt eñ q victl platis/defacili vincent subditi: Quia sicut dic Greg⁹. cũ pastor p abrupta vitioꝝ gradit: necesse ẽ vt p pcipitiũ grex seq̃t. j. Regl. vlt. a. Totũ pond⁹ plij ꝓsũ est i saul. ij. Regl. xviij. a. Dixit ꝓplus ad dauid: Siue fugerim⁹: non magnope ad eos de nobis ptinebit: siue media ps ceciderit ex nob/nõ satl curabũt: qz tu vn⁹ sol⁹ p decẽ milib⁹ cõputarl. Et dic/q excideꝛt ianuas ĝsi i silua lignoꝝ. Per siluã infructiferã ⁊ solitariã: significant ꝓplj pctores. Et sic i ꝓplis pctorib⁹: ita ⁊ i platis dęmões pualẽt. Osee. iiij. b. Corrues hodie ⁊ corruet etiã ꝓpha tecũ. Et. vj. d. eiusdẽ: In domo israel vidi horrẽdũ: ibi fornicatiões ephraim. k In securi ⁊ ascia deiecerũt eã. Per securim maior tẽptatio: p ascia minor tẽptatio itelligit. Matth. iij. c. Securis ad radicẽ arboris. Excidit aũt diabol⁹ aures obediẽtię: nares discretiõis/⁊ man⁹ opatiõis: pedes affectiõis ꝛc. l Incẽderũt igni/cupiditatl ⁊ cupidinis: m Sãctuariũ tuũ. i. sacerdotes ⁊ clericos dño sãctificatos ⁊ dedicatos. n In tra. i. i abũdãtia trenoꝝ. iij. Esdre. iiij. e. Tẽplũ icedeꝛt idumęi. i. sanguinei. s. dęmones vl ꝗsanguinei platoꝝ: ꝓpter qs incẽdunt igne cupiditatl/vt eos diuites faciãt: ⁊ ardẽt igne carnalis amorl erga eos. Et. iiij. Regl. vlt. c. dr q nabucardã icẽdit tẽplũ. Nabucardã pnceps coqꝝ: significat gulã/q incẽdit hoies igne luxurię: Quia sic dic Hiero⁹. Uẽter mero estuãs/cito despumat in libidinẽ. Jõ qz sacerdotes pfectã mũdiciã debent custodire: bñ pceptũ ẽ i lege q nõ bibant vinũ. Leuitl. x. b. dixit dñs ad aaron: Uinũ ⁊ omne qd inebriare põt nõ bibetl tu ⁊ filij tui/ qñ intrabitis i tabnaculũ testimonij ne moriamĩ: qz pceptũ ẽ sempiternũ i generatiões vias: vt habeatl scias discernẽdi inꝗ sanctũ ⁊ ꝓphanũ: inꝗ polutũ ⁊ mũdũ ꝛc. Incẽderũt igit sãctuariũ: ⁊ h i desiderio ⁊ cogitatiõe: polluerũt tẽplũ sanctũ tuũ/i colloqo ⁊ opatiõe. Itẽ nõ tm dęmões: sz ⁊ sacerdotes luxuriosi incẽdũt sanctuariũ dei igne luxurię suę: ꝗ q Job. xxxj. b. Ignis ẽ vsqz ad cõsũptionẽ deuorãs. Sãctuariũ. s. dñi: qõ hz i tra. s. aiaz iusti quã ad pctm ꝓcitãt ꝓpho ⁊ exẽplo: Uel ipsã ecclã quãtũ i eis est. o Polluerũt tabernaculũ nois tui. s. ecclã vl aiaz iusti. Apoc. xxj. b. Ecce tabnaculũ dei cũ hoib⁹. Prouer. viij. d. Delitię meę eẽ cũ filijs hoim. Hoc aũt tabnaculũ polluũt sacerdotes. Ezech. xxij. f. Sacerdotes eⁱ⁹ ꝓtempserũt legẽ/⁊ polluerũt sãctũaria mea. Et sequit: Inq̃nabar i medio eoꝝ.

* Sed cõtra.

ctores fuerit ri⁹ iudęor: Quia a Dixerũt i corde suo cognatio eorũ/ romanor. c Simul quiescere. i. cessare: d Faciam⁹ oẽs dies festos dei a terra/ iudęa. Et b qd dicit/ dei: addit ꝓpha de suo/ nõ de ꝗbo illorũ: qr deũ nõ estimabant/ cui⁹ sanctuariũ ita tractabãt. Similit habuim⁹ supra/ q̃ cum psalmista loquẽs de antichristo diceret: Dixit em i corde suo: nõ moueboꝛ a generatione in generationẽ: de suo adiunxit: sine malo. e Signa nostra rc. Prius captauit beniuolentiã a psona iudicis/ cum dixit:

Ps. 9. Dixit ... corde suo: nõ moueboꝛ a generatione in generationẽ: de suo adiunxit: sine malo.

Al. †adhuc

a Dixerunt in corde suo cõ/
b gnatio eorũ †simul: quiescere
c faciam⁹ oẽs dies festos dei
d a terra. Signa nostra nõ vi/
e dim⁹: iã nõ est ꝓpheta: r nos
f nõ cogscet †amplius. Vsq̃q
g de⁹ †iproꝛabit inimic⁹: irritat
h aduersari⁹ nõmẽ tuũ i finem.
i Vt qd auertis †manũ tuã r dex
k terã tuã: de medio sinu tuo i
l finẽ. De⁹ aũt rex nr̃ ãte
m secula: ō par⁹ ē salutē i medio
n terre. Operatus est salutem in medio terre.

Al. †exproꝛbrabit

Al. †facie

Omnẽ aũt sup quẽ viderítis tau/ne occidatis rc. Sic erit i die iudicij/ sup q̃s inueniet tau. i. crux pęnitentię: non occidentur gladio dñi. Oẽs aũt sup quos non inueniet tau/ occident illo gladio ancipiti: qr in corpe r aia morient morte ęterna. Hoc est em signũ r merellũ dñi: quo suos recognoscet: sine q̃ nõ intrabit aliq̃s ad ęternas nuptias. Et posset aliq̃s dicere/ licz nõ videas signa: tñ multi boni sunt q̃ nõ ostẽdunt sanctitatẽ suã. Vñ ipse plen⁹ subiungit. f Iã nõ est ꝓpha: q. d. facto suo nũciet futura. Sancti em dũ p̃sentes diuitias r delitias r honores ꝓtemnũt: ꝓphetãt facto suo nobis q̃ appetẽdę sunt futurę delitię r diuitię r honores. Sed iã nõ est ꝓpheta: nec vident signa vera: Vñ in psona eor q̃ nõ habẽt ista signa/ subdit g Et nos nõ cognoscet ampli⁹: qr nõ habem⁹ signa quę possum⁹ ei ostẽdere. Matth. vij. c. Tũc dicet illis: nunq̃ noui vos. Job. viij. d. Megabit eũ r dicet: nõ noui te. Ecõtra. ij. Regꝝ. vij. c. Tu em scis seruũ tuũ dñe deus. Joh x. c. Cognosco oues meas r cognoscũt me meę. Et quia ita ignoti r alieni sunt a deo: ideo diabolus ei improperat vt ad despationẽ deijciat. Vñ sequit: h Vsq̃quo de⁹ iproperabit inimicus. i. diabol⁹. Ps. Meqñ dicat inimic⁹ meus pręualui aduersus eũ. i Irritat aduersari⁹. i. diabolus. k Nomẽ tuũ/ iesum. i. salutẽ. l In finẽ. q. d. diabol⁹ suggerit pctorib⁹ q̃ nõ habebũt salutẽ in nomĩe dñi saluatoris. Ps. Dulti dicũt aĩę meę: nõ est sal⁹ ipsi i deo eius. m Vt qd auertis manũ tuã r dexterã tuã: id ē q̃re nõ vindictã fac⁹ i dęmones ita iproperãtes r irritãtes nomẽ tuũ: Solutio. q De medio sinu tuo: id est ō occulto iudicio tuo. Qd̄ em in sinu est/ absconditũ est: r qd̄ in sinu est ꝓ certo haberi credit. Vñ dicit Greg⁹. Nos nihil certi⁹ habere credim⁹ q̃ qd̄ in sinu tenemus. Propt hoc q̃ p sinũ dei recte iudiciũ eius occultũ designat: qd̄ r occultũ est/ r certũ est: qr licz ab homib⁹ ignorẽt: nõ tamẽ in se fallit. Ro. xj. d. O altitudo sapiętię r sciętię dei: q̃ incõprehẽsibilia sunt iudicia ei⁹ r inuestigabiles vię eius. Et hoc r In finẽ: id est in cõsummationem bonorũ in bono: r malorũ in malo. Apocꝝ. vlti. c. Qui in sordibus est: sordescat adhuc: et iustus iustificet adhuc.

Ro. 9. i.

Ps. 12.

Ps. 3.

Ps. 47. Nam Ps. Justicia plena est dextera tua.

Moraliter. * Sed contra. Sap. vij. d. Nihil inquinatũ in illam incurrit. s. in sapientiã quę est filius dei. Solutio. Quãtum in ipsis est polluunt. Malach. j. b. Offertis super altare meum pollutum panem. Heb. x. c. Qui filiũ dei conculcauerit r sanguinẽ testamẽti pollutum duxerit: a Dixerũt in corde suo: id cogitauerunt dęmones. Et b Cognatio eorum simul: id est vitia quę habent inuicem cognationẽ. Cognata em sunt vitium gulę/ r vitiũ luxurię: Similiter ira r homicidiũ. Item auaricia/ vsura r furtum. Ista ergo cum demonibus dicunt: c Quiescere: id est cessare: d Faciamus omnes dies festos dei a terra. Qui de deo cogitat/ habet in corde suo diem festum. Unde in Ps. Reliquię cogitatiõis diem festum agent tibi. Hęc festa auferũt dęmones r vitia. Apocꝝ. viij. a. Factũ est silentium in cęlo quasi dimidia hora: id est in pectore. Et in prosa dr: Mũdus caro dęmonia/ diuersa mouent ꝗlia: In cursu tot phantasmatũ/ turbat cordis sabbatũ. Ad litterã etiã cessare faciũt oẽs dies festos dei a terra: qr nõ custodiunt festa: Sed fere oms vadũt/ vel ad opationẽ/ vel ad negociationẽ/ vel ad tabernã/ vel ad pstibulũ: r ad ecclesiã nõ curant ire: nec facere id ꝓ quo festa sunt instituta. s. vacare deo r sibi. e Signa nr̃a nõ vidim⁹. Hoc possunt mõ dicere

Ps. 75.

Ps. 134.

Ps. 78.

Moraliter.

apli: quor signa fuerũt hũilitas/ pauptas/ passio: r sicia. Gal. vj. d. Stigmata dñi iesu in corpe meo porto. Sed hęc signa iam nõ vident: qr nõ est q̃ velit hũiliari/ paup esse r tribulari. Vñ nõ tm̃ apli: sed r fideles possunt dicere: Signa nr̃a nõ vidim⁹. Hęc em sũt signa fidelitũ: quib⁹ cognoscũt serui dei a suis diaboli. Ecech ix. b. Signa tau super frontes viror gementiũ. Et postea addit: Omnẽ aũt sup quẽ viderítis tau/ne occidatis rc. Sic erit i die iudicij/ sup q̃s inueniet tau. i. crux pęnitentię: non occidentur gladio dñi. Oẽs aũt sup quos non inueniet tau/ occident illo gladio ancipiti: qr in corpe r aia morient morte ęterna. Hoc est em signũ r merellũ dñi: quo suos recognoscet: sine q̃ nõ intrabit aliq̃s ad ęternas nuptias. Et posset aliq̃s dicere/ licz nõ videas signa: tñ multi boni sunt q̃ nõ ostẽdunt sanctitatẽ suã. Vñ ipse plen⁹ subiungit. f Iã nõ est ꝓpha: q. d. facto suo nũciet futura. Sancti em dũ p̃sentes diuitias r delitias r honores ꝓtemnũt: ꝓphetãt facto suo nobis q̃ appetẽdę sunt futurę delitię r diuitię r honores. Sed iã nõ est ꝓpheta: nec vident signa vera: Vñ in psona eor q̃ nõ habẽt ista signa/ subdit g Et nos nõ cognoscet ampli⁹: qr nõ habem⁹ signa quę possum⁹ ei ostẽdere. Matth. vij. c. Tũc dicet illis: nunq̃ noui vos. Job. viij. d. Megabit eũ r dicet: nõ noui te. Ecõtra. ij. Regꝝ. vij. c. Tu em scis seruũ tuũ dñe deus. Job x. c. Cognosco oues meas r cognoscũt me meę. Et quia ita ignoti r alieni sunt a deo: ideo diabolus ei improperat vt ad despationẽ deijciat. Vñ sequit: h Vsq̃quo de⁹ iproperabit inimicus. i. diabol⁹. Ps. Meqñ dicat inimic⁹ meus pręualui aduersus eũ. i Irritat aduersari⁹. i. diabolus. k Nomẽ tuũ/ iesum. i. salutẽ. l In finẽ. q. d. diabol⁹ suggerit pctorib⁹ q̃ nõ habebũt salutẽ in nomĩe dñi saluatoris. Ps. Dulti dicũt aĩę meę: nõ est sal⁹ ipsi i deo eius. m Vt qd auertis manũ tuã r dexterã tuã: id ē q̃re nõ vindictã fac⁹ i dęmones ita iproperãtes r irritãtes nomẽ tuũ: Solutio. q De medio sinu tuo: id est ō occulto iudicio tuo. Qd̄ em in sinu est/ absconditũ est: r qd̄ in sinu est ꝓ certo haberi credit. Vñ dicit Greg⁹. Nos nihil certi⁹ habere credim⁹ q̃ qd̄ in sinu tenemus. Propt hoc q̃ p sinũ dei recte iudiciũ eius occultũ designat: qd̄ r occultũ est/ r certũ est: qr licz ab homib⁹ ignorẽt: nõ tamẽ in se fallit. Ro. xj. d. O altitudo sapiętię r sciętię dei: q̃ incõprehẽsibilia sunt iudicia ei⁹ r inuestigabiles vię eius. Et hoc r In finẽ: id est in cõsummationem bonorũ in bono: r malorũ in malo. Apocꝝ. vlti. c. Qui in sordibus est: sordescat adhuc: et iustus iustificet adhuc.

Allegorice

s Deus aũt rc. Secũda ps: vbi agit de veritate quę figuris destructis secuta est. q. d. destructi sunt iudei r ritus eorũ: Deus aũt. s. christ⁹/ rex nr̃. Apocꝝ. xix. c. Rex regũ r dñs dñantiũ. Qui est t Ante secula: qr in ꝑncipio erat ꝓbũ: Job. 1. a.

v Operat⁹ est salutẽ/ hũani generis i incarnatiõe/ ꝑdicatiõe r passiõe sua. Vñ iesus. i. saluator appellatus est: Matth. j. d. Vocabis nomẽ ei⁹ iesũ: ipse em saluũ faciet ꝓplm̃ suũ a peccatis eor. a In medio terrę. i. i hierlm̃. Vel/ in medio terrę. i. in cõi. Notãdũ aũt q̃ hic quadruplex hęresis elidit. Qr em loquẽs de christo/ dicit: Deus/ est cõtra nestorũ qui dixit eũ purã

Moraliter.

Moraliter: s De⁹ aũt rex nr̃. De⁹ cui⁹ debem⁹ eẽ cultores. Hiere. xviij. d. Nõne tu es dñs de⁹ nr̃ quẽ expectauim⁹? Tu em fecisti oia hęc. r Rex/ cui⁹ debem⁹ eẽ milites. Job. vij. a. Militia ē vita hois sup terrã. v Noster/ cui⁹ sum⁹ frẽs. Sz videam⁹ ne sim⁹ degeneres: qr multi sũt falsi frẽs. Hiere. ix. a. Unusq̃sq̃ a primo suo se custodiat: r in oi fratre suo nõ hẽat fiduciã. Heb. ij. c. Qui sãctificat r q̃ sãctificat ex vno oẽs: ꝓpt quã cãm nõ ꝓfundit frẽs eos vocare/ dicẽs: Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis. x Ante secula/ cui⁹ sum⁹ factura. y Opatus ē/ vt artifex: cui⁹ sum⁹ ēdificatio. z Salutē/ vt medic⁹: cui⁹ sum⁹ egri. a In medio/ vt mediator: cui⁹ sum⁹ redẽpti

* r recõciliati

Allegorice ¶ dixit eū puram creaturā. Rex noster/cōtra iudęū: qui dixit Job.xix.c. Nō habem⁹ regē nisi cęsarē. Ante sęcula/cōtra arrium. Opatus est ꝛc.cōtra manichęū. Et cōuertens sermonē ad saluatorē/ dicit modū saluatiōis. b Tu/o christe/ cōfirmasti in virtute tua.i.in potētia tua: vel in fide nois tui: c Mare.i.gentes fluxibiles/ terrā iudęę circūquaqꝫ cingentes. Et qz ꝓius peccatis erāt oppressi ꝛ diabolo subiugati: d Contribulasti capita draconū.i.supbiā ꝛ dominiū dęmonū. e In aquis/ baptismi/ Ecce modus salutis. Marci.xvi.d. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit/salu⁹ erit. Qui crediderit/ Ecce cōfirmatio: de qua dicit hic: Cōfirmasti ꝛc. Et baptizatus fuerit/Ecce contribulatio capitū draconis in aquis. Saluus erit/Ecce saluris operatio. Posset aūt cōtribulasse parū: ita q̄ nō destruxisset: Unde addit: f Tu cōfręgisti: quasi nō parū cōtribulasti: sed oino/cōfręgisti capita draconis.i.potestates p̄ncipis dęmonū: vt pęnit⁹ nihil posset in homīe baptizato ꝛ credēte. Sed hō talis magis pōt i ipsū: Quia g Dedisti eū/diabolū. h Escā ꝑplis ęthiopū.i.gentilib⁹ ꝛ peccatorib⁹/nigris p̄ius p peccatū: sed nūc dealbatis in fonte baptismi: vt quos p̄ius deuorabat ꝛ cōsumebat/nunc ipsum deuorent ꝛ consumant. Nec tm̄ vt eum quasi escam cōsumant: sed vt eo licz nolētes/ꝓficiant ꝛ crescāt. ¶ Sicut em̄ hō

Moraliter. * ꝛ recōciliari. a Terrę: vt leuaret nos ad cęlū. Deus est oparⁿ nr̄: Et bon⁹ oparius/q̄ salutē opat. Sed oportet q̄ nos iuuem⁹ eū.j.Corꝛ.iij.b. Unuq̄sq̄ ꝓpriā mercedē accipiet ꝓm suū laborē: dei em̄ adiutores sumus. Diabolus aūt ecōtrario opat mortē homīs. Et multi illū libēius adiuuāt i suā mortē q̄ deū in suā salutē. Eccli.xj.d. Attēde tibi a pestifero.i.a diabolo: Fabricat em̄ mala. Ezech.xxj.g. Dabo te i man⁹ hominū insipientiū ꝛ fabricantiū interitū. Et dicit: In medio terre.i.corpis: nō in fine.q.d.opandū est dū adhuc homo potēs eit: nō est expectandū vsq̄ ad mortē. Eccli.xiiij.c. Ante obitū opare iusticiā: qm̄ nō est apud inferos inuenire cibū. Job.ix.a. dicit iste opari⁹: De oportet opari opa eius q̄ misit me.i.salutem hoīm: donec dies ē.i.dū sūt viui ꝛ sani: Uenit em̄ nox q̄ nemo pōt opari.s.in morte. Et sunt aliqui qui libēter oparent cū deo suā salutem: sed qz fragiles se sentiūt/pęnitentiā nō audent incipere/ne iterū recidāt in peccatū: ꝛ fiant nouissima peiora p̄oribus: Uū bene subiūgit: b Tu cōfirmasti in virtute tua.i.in omipotētia tua/vel in misericordia tua: q̄ est p̄pria virtus dei. Ps. Deus in noīe tuo saluū me fac: ꝛ in virtute tua libera me. c Mare.i.cor amar per cōtritionē: sed tm̄ fluctuās p debilitatē. Matth.viij.c. Imperauit ventis ꝛ mari: ꝛ facta ē trāquillitas magna. d Cōtribulasti capita draconū in aquis. Dracones vt dictū ē/sūt dęmones: caput aūt eor potestas: vl caput est initiū suggestiōis: qd̄ caput vel quor capita cōtribulant.i. simul tribulant/cū homo tribulat seipsū in pęnitētia ꝛ in dolore cordis. Draconū/dico/existētiū ꝛ habitātiū/in aquis/voluptatis ꝛ diuitiar. Unde Job xl.c. In vmbra dormit/in secreto calami/in locis humētibus. Ezech.xxix.a. Draco magne qui cubas i medio fluminū tuorum: et dicis me⁹ est fluui⁹. Vel/Cōtribulasti in aquis/lachrymarū et cōpunctionis/q̄ moleste sunt diabolo: sicut pluuia carto. Fugit em̄ a facie lachrymar: sicut cattus a facie pluuię.iij.Regꝭ.xviij.g. Ascēde ꝛ dic achab: iūge currū tuū ꝛ descēde ne occupet te pluuia. Nec solū/cōtribulasti: sed ꝛ omnino/ f Tu cōfręgisti capita draconis/ꝓm q̄d dictum est antiquo serpēti/Gen.iij.c. Ipsa cōteret caput tuū.s.initiū suggestionis: sicut exponit Gregor⁹. Vel capita draconis sūt vitia capitalia. Apocꝭ.xiij.a. Uidi de mari ascendentē bestiam habentē capita septē.i.diabolū habentē septē capitalia vitia/ quę hominib⁹ offert ꝛ suggerit. Sed domin⁹ ista capitalia cōfringit. Caput luxurię/ꝓfringit per abstinentiā ꝛ disciplinam. Eccli.xj.d. Malitia horę obliuionem facit luxurię maxime. Caput gulę/confringit per abstinentiā similiter. Ps. In chamo ꝛ freno maxillas eorum constringe. Caput irę/frangit per mansuetudinē. Prouerb.xv.a. Respōsio mollis frāgit iram. Auaricia per largitatem: ꝛ sic de aliis. g Dedisti eum escam populis ęthiopum. Corpus diaboli constat ex malis hominib⁹ ꝛ peccatis. Populi ęthiopū: vt dictū est: sūt peccatores ꝓuersi: quibus dat illud corpus in escam: qz alios peccatores ad pęnitentiam trahūt: et corpori christi/cuius ipsi membra sunt/illos incorporant. Et hoc p̄cipue faciūt prędicatores ꝛ sacerdotes: q̄ fortes dentes habent. Act.x.b. dictū est petro/qui de ęthiopia exierat: id est de pcō: Macta ꝛ māduca. Osee.iiij.b. Peccata populi mei comedent: id est deuorabunt ꝛ annihilabunt oratione ꝛ p̄dicatione. Sunt autem multę ꝓprietates draconis/q̄re diabolus dicit draco: quę notant his ꝓsibus versus. Sibilat/igniuomus/heremi/babylonis/ arenę/Et marꝭ incubitor: cristat⁹/edax/volat/ingēs: Os breue/cauda ligans elephantē/peruigil/astu: Aspiciēs/pugnās/ sensus petit/est capitosus. Sibilat/suggerendo. Sap.xvij.d. Siue spirit⁹ sibilans: id est diabolus suggerēs ꝛc. Et.j. Deficientes faciebat eos. Igniuomus/sęuiendo. Sap.xj.c. Ira plenas ignotas bestias/ aut vaporē igneum spirātes/ aut fumi odorem proferentes/ aut horrendas ab oculis scintillas emittētes. Heremi/ habitator: id est claustri/ad temptandū. Job.xxx.d. Frater fui draconum: id vicinus dęmonum/vel malorum hominū/qui sunt eius membra. Babylonis: id est mundi est habitator. Esa.xiij.d. Replebūtur domus eorum draconibus. Sed differenter habitat in claustro ꝛ in mundo. In claustro enim est vt inimicus obsidens: et vt seruus malivolus: qz circūit quęrens quem deuoret temptando ꝛ suggerendo: Et in hocipso nolens seruit iustis/et fabricat eis coronas. In mūdo autem habitat vt dominus/quouscq̄ supueniente fortiore eijciatur: sicut dicit Job.xij.c. Nunc iudicium est mūdi: nunc princeps huius mūdi eijcietur foras. Item et arenę: id est infructuosorū et ociosorum. Miere.ix.d. Dabo hierusalem in aceruos arenę ꝛ in cubilia draconum. Et maris. Ezech. xxxij.a. Assimilatus es draconi qui est in mari. Ps. Hoc mare magnū ꝛ spaciosum. Et.j. Draco iste quem formasti ad illudendum ei. Incubitor. Ezech.xxix.a. Draco magne qui cubas in medio fluminū tuorum. Cristatus. Qui diius. Cristati colla dracones. Cristatus: id est galeatus. Diabolus enim est fortis armatus: de quo Lucꝭ.xj.c.j. Regum xvij.a. Cassis ęrea super caput eius. Edax. Daniel. xiiij.e. Fecit massas et dedit in os draconis. Volat. Esaię.xxx.b. Leęna ꝛ leo ex eis/vipera ꝛ regul⁹ volans ꝛc. Draco ꝛ regulus.s.diabolus dicitur volare: quia cito volatilia necat: id est clericos. Ingens. Ezech.xxix.a. Draco magne qui cubas in medio fluminum tuorum. Daniel. xiiij.e. Et erat draco magnus in illo loco: id est potēs in malo. Job.xlj.d. Non est potestas super terram quę comparetur ei. Os breue habet draco/ad litteram: ꝛ diabolus habet os breue: non natura: sed quia ligatas habet fauces/vt vsus. Job.xl.c. Absorbebit fluuium ꝛ non mirabit: Ergo magnum rictum habet. Cauda ligans elephantem: id magnos ꝛ castos illaqueat cauda: id est sequacibus suis: viris ꝛ mulieribus. Vel cauda diaboli est hypocrisis: quę vt cauda turpitudinem peccator tegit. Apocꝭ. xij. a. Draco magnus rufus habens capita septem: ꝛ cauda eius trahebat tertiam partē stellarum cęli/et misit eas in terram. Peruigil. Job.xxx.c. Qui me comedūt non dormiunt. Astu: id est fraude decipit. Apocꝭ.xij.b. Qui seducit vniuersum orbē. Aspiciens/ acute. Eccli.xiiij.b. Oculus malus ad mala/ꝛ non satiabitur. Pugnax. Hester. xj.c. Ecce duo dracones magni parati ꝓtra se ad pręliū. Matth. xij.b. Si satanas satanā eijcit/aduersū se diuisus ē. Sens⁹ petit: quia oculos impetit et aures elephantis: sicut corruus cadaueris aufert primo oculos: id est intellectū.j.Regꝭ.xj.a. dixit naas: In hoc feriam vobiscū fędus vt eruam omniū vestrum oculos dextros. Ezech.xxiij.d. Masum tuum ꝛ aures tuas prędcident. Est capitosus: vt hic: Capita draconis. Apocꝭ.xij.a. Draco magnus rufus habens capita septem.

* Tu dirupisti

Al. ꝛcōtriuisti
Al. ꝛsup aquas
Al. ꝛcaput
Al. ꝛin
Al. ꝛ ethiopib⁹

a terrę. Tū cōfirmasti in virtu
b te tua mare: ꝛcontribulasti capi
c ta draconū ꝛi aquis. Tū cō
f fręgisti ꝛcapita draconis: dē
g disti eū ꝛescā ꝑplis ꝛethiopū.

Propietates draconis diabolo conuenientes

Luc.11.d.

Ps.53.

Ps.31.

Ps.105.

1.Pet.5.b

c Sicut enim homo esca nutrit & proficit: sic iustus hō temptatiōi/
bus diaboli proficit & nutrit & roborat. Unde Jaco. j. a. Omne
gaudiū existimate fratres/ cū in temptatiōes varias incideri/
tis: scientes q̄ probatio fidei vestre patientiā opat: patientia aūt op⁹
perfectum habet vt sitis perfecti & integri in nullo deficientes. Hęc
autē facta sunt p̄ missi/
onē apl⁹or: Unde addit:
a Tu dirupisti fōtes/aquarū. i. aperui/
sti et misisti apl⁹os: vt
quod prius in aure lo/
cuti erāt in cubiculis:
p̄dicarēt sup tecta: Luc. xij. a. Fontes/dicit apl⁹os: de quib⁹
manare fecisti aquā sapiētię & doctrinę. Hi sunt. xij. fontes qui
erāt in helim: Exo. xv. d. Helim interp̄tat fortis eor: & signi/
ficat christū: in quo q̄si in fonte totius voluptat. isti. xij. fon/
tes siti & fundati erant/ & ab eo aquas indeficiētes trahebāt/q̄s
alijs iugiter influebāt. Nec solū p̄ p̄dicationē apl⁹or: sed & per
spūsancti dationē. Unde addit. b Et torrētes. i. spūsancti im/
per⁹. Ps. Flumis imper⁹ lętificat ciuitatē dei. Esa. lix. d. Cū
venerit q̄si fluu⁹ violent⁹ quē spūs dni cogit. Sic enim fiebat q̄
p̄dicātib⁹ apl⁹is/descēdebat spūsanct⁹ in eos q̄ credebāt audiē/
tes p̄dicationē eor. Unde Act. x. g. Adhuc loquēte petro ver/
ba hęc: cecidit spūsanct⁹ sup oēs qui audiebant verbū. c Tu
siccasti fluuios ethan. i. doctrinā philosophię & gentilis
doctrinę destruxisti. Ethan enim interp̄tat fort. & significat gē/
tiles phos: q̄ sibi suā sciētiā & virtutē attribuebāt. Ps. Labia
nra a nob sit. Et eorū doctrinā q̄ alijs abūdant fluebat/exicca/
uit dns p̄ p̄dicationē apl⁹or & gratiā spūsancti: vel ipsimet phi
p̄dicarent christū crucifixū/qd eis pus stulticia videbat: sicut
augustin⁹ et dionysi⁹. j. Cor. j. d. Nos p̄dicam⁹ christū cru/
cifixū: iudęis quidem scandalū: gentib⁹ aūt stulticiā: ipsis aūt
vocatis iudęis atq̄ grecis christū dei virtutē & dei sapientiā.
Et i eodē. ē. c. Scptū est enim: Perdā sapiētiā sapientiū: & pru/
dentiā prudentiū reprobabo. Et. ij. a. eiusdē: Nō enim iudicaui
me scire aliqd inter vos nisi christū iesū & hūc crucifixū. Ecce
quō philosophia pauli exiccata erat. Et non solū o christe ista
bnficia fecisti: sz & alia multa de mūdi creatiōe: Quia d Tu⁹
est dies. i. a te creat⁹. e Et tua ē nox/sil'r. Et hoc pbat p
cām: Quia f Tu fabricat⁹ es aurorā & solē. i. tu creasti
ea: Et ex hoc sequit q̄ fecisti diē & noctē. Solis enim latio super
nostrū hemispęriū diē facit: vergēs aūt sol ad inferi⁹ hemispę/
riū/noctē facit. Job. xxxvj. d. In manib⁹ abscōdit lucē: & p̄ci/
pit ei vt rursus adueniat. Quia sicut ille q̄ tenet lucē candelę in
manibus/qñ vult facit illuminationē: & qñ vult facit tenebras:
sic de⁹ qñ vult/ facit noctē: & qñ vult facit diē. h Tu feci/
sti oēs termios terrę. q. d. non solū cęlū fecisti: sed & terrā.
Nec tm vnā terrā: sz oēs plagas terrę quib⁹ ēra limitat et ter/
minat. Ps. Qui fundasti terrā sup stabilitatē suā. i Estatē
& ver. i. variatiōes tpis: vt p hęc duo tpa etiā alia duo intelli/
gant. s. autūn⁹ & hyems. k Tu plasmasti ea. s. tempora.
Plasmasti dicit/qd plus est q̄z fabricare: de q̄ supra dixerat.
Illij enim fabri/ & si fabricāt: multis tamē indigēt. s. instrumētis &
materia: ipse aūt plasmat sibi suā materiā. Hic est bon⁹ faber:
de quo Marci. vj. a. Nōne hic est faber filij⁹ marię:

a Tu dirupisti fōtes/aquarū. i. aperui/ sti et misisti apl⁹os: vt quod prius in aure locuti erāt in cubiculis: — Ethan

b Et torrētes. i. spūsancti imper⁹ — Ps. 45.

c Tu siccasti fluuios ethan. i. doctrinā philosophię & gentiles phos: q̄ sibi suā sciētiā & virtutē attribuebāt. — Ps. 11.

d Tu⁹ est dies. i. a te creat⁹. e Et tua ē nox/sil'r. — Ps. 103.

f Tu fabricat⁹ es aurorā & solē. i. tu creasti ea: Et ex hoc sequit q̄ fecisti diē & noctē. Solis enim latio super nostrū hemispęriū diē facit: vergēs aūt sol ad inferi⁹ hemispęriū/noctē facit. — Job. xxxvj. d. — Ps. 72.

h Tu feci/sti oēs termios terrę. q. d. non solū cęlū fecisti: sed & terrā. Nec tm vnā terrā: sz oēs plagas terrę quib⁹ ēra limitat et terminat. — Ps. 103.

i Estatē & ver. i. variatiōes tpis: vt p hęc duo tpa etiā alia duo intelligant. s. autūn⁹ & hyems. k Tu plasmasti ea. s. tempora. Plasmasti dicit/qd plus est q̄z fabricare: de q̄ supra dixerat. Illij enim fabri/ & si fabricāt: multis tamē indigēt. s. instrumētis & materia: ipse aūt plasmat sibi suā materiā. Hic est bon⁹ faber: de quo Marci. vj. a. Nōne hic est faber filij⁹ marię:

Moraliter * a Tu dirupisti fontes. i. heresiarchas: qui in se peccant & i alios trāsfundūt. b Et torrētes. i. illos qui ex abū/dātia temporaliū peccatis inūdant: De quib⁹ supra: Prodijt quasi ex adipe iniquitas eor. Hos fontes & torrentes dirupit dns p pęnitentiā: id est scindit vt vlteri⁹ nō fluāt. Joel. ij. c. Scindite corda vestra. Hi sunt vtres veteres: de quib⁹ Math. ix. b. c Tu siccasti fluuios ethan. i. illos q̄ defluūt p luxuriā: qui dicunt fluuij: quia defluūt. Et ethan /q̄ interp̄tat fortis: quia per luxuriā multū crescit in terra fortitudo & potē/tia diaboli. Unde Job. xl. b. de diabolo dicit: Fortitudo eius in lumbis eius: & virtus illi⁹ in vmbilico ventris eius. Hi fluuij similiter p pęnitentiā exiccant. Osee. xiij. d. Adducet dominus ventū vrentē de deserto ascendentē: & exiccabit venas eius: & desolabit fontes eius. d Tu⁹ est dies. Per diem intelligunt sapientes iusti de ecclesia: qui vita & scientia fulgēt et accendūt alios. Eccli. xxxiij. a. Quare dies diem superat et iterum lux lucē: & annus annū a sole: Hos cōstituit dominus in ecclesia & ordinat. Unde dicit: Tuus est dies: id est a te factus: de quo dicit in Ps. Dies diei eructat verbū. e Et tua est nox: id ē simplices. Ps. Et nox nocti idicat sciētiā. — Ps. 18. Ibidem

f Tu fabricatus es aurorā: id est im/pfectos. g Et solē: id est perfectos. Ps. Homines et iumenta saluabis domine. De aurora/ Job. xxxviij. b. Ostēdisti aurorę locū suum. Gregori⁹. Aurora noctē p̄tę/risse nunciat: nec tamē integram claritatē ostentat: q̄z quędam iam quę lucis sunt agimus: et tamē quibusdā tenebrarū reliquijs nō caremus. — al. tpfecisti solē — Ps. 35. al. fecisti

Sancti dicunt sol
- Quia non mutant. Eccli. xxvij. b. Homo sanct⁹ in sapiētia pmanet sicut sol.
- Quia sunt lucidi. Matth. v. b. Luceat lux vestra coram homib⁹. Phil. ij. b. Inter quos lucetis sicut luminaria in mūdo.
- Quia calidi sūt. Roma. xij. c. Spiritu feruētes. Eccli. xlviij. a. Surrexit helias ppheta/quasi ignis verbū ipsius.
- Quia rotundi p desideriū ęternor. Heb. vlti. c. Nō habem⁹ hic manentē ciuitatē. &c.

Vel p aurorā/beata vgo pōt itelligi. Cant. vj. d. Quę ste ista q̄ pgredit q̄si aurora. Per solē/filij⁹ ei⁹. s. christ⁹ hō. Ipsa enim fuit aurora i natiuitate: luna i annūciatiōe eclypsās solē iusticię: sol i assūptiōe: luminaria i purificatiōe: de q̄ thema ē hic fm litteram Hieronymi q̄ habet: Tu ordinasti luminaria &c. In purificatiōe enim ordinat & portant luminaria. Vel p diē significat triūphās ecclia: Per noctē aūt militās/q̄ adhuc ē i tenebris ignorātię: Per aurorā/gra: Per solē/ gloria intelligit: q̄ oia dni sūt. s. possessio & creatura. Vel sic/ Tuus est dies/psperitatis: & tua est nox/aduersitatis. i. a te sunt pspitas & aduersitas. Od ē ō manicheos q̄ dicūt q̄ aduersitas ē a diabolo. Eccli. xj. b. Bona & mala: vita & mors: paupertas & honestas a deo sunt. Tu fabricat⁹ es aurorā/sciętię: & solem/sapiētię/quę oia a deo sunt. — Thema in festo purificationis

Mota ē aurora
- Tēporis. s. ortus solis. Gen. xxxij. f. Dimitte me: iam enim ascendit aurora.
- Corporis. s. aīa. Job. xxxviij. b. Ostendisti aurorę. i. aīę locū suum.
- Animi. s. gratia: hic/ Tu fabricat⁹ es aurorā & solē.
- Cęli/beata maria. Cant. vj. d. Quę ē ista q̄ pgredit q̄si aurora consurgens.

h Tu fecisti oēs terminos terrę. i. homī terreno posuisti termios sciētię/ō curiosos: ee vitę/contra pmittētes sibi vitā. Cōtra curiosos dicitur Exo. xix. d. Cōtestare populū ne forte velint trāscendere terminos ad videndū dnm: & pereat ex eis plurima multitudo. Contra pmittentes vitā/ Job. xiij. a. Cōstituisti termios ei⁹ q̄ p̄teri/ri nō poterūt. Multi ponūt sibi termios & deus ponit alios. Luc. xij. c. de diuite q̄ dicebat aīę suę: Habes multa bona reposita i aios plurimos &c. Et dns dixit ei aliud. s. Stulte hac nocte repetēt aīaz tuā a te. Quidā aūt nullū ponūt sibi terminū: q̄z ō morte sua nō cogitāt/ac si eēnt interminabiles & imortales. Sed facere vident illud Esa. xxviij. d. Percussim⁹ fędus cū morte. Vel/termios terrę/vocat illos in qb⁹ ois amor terren⁹ termiat⁹ ē: & solū deū appetūt. ē. Habo gētes hereditatē tuā & possessionē tuā termios terrę. i Estatē & ver tu plasmasti ea. i. vitā actiuā & ptēplatiuā. Estas enim significat cōtēplatiuā/q̄ habet lōgos dies & calidos & solsticiū. Et ppter hāc dignitatē etiā p̄ponit estatē veri/ cū ver natura & tpe p̄cedat estatē. Ver vo significat actiuā: q̄z viuificat terę nascētia. Sed nota q̄ verno tpe mortua est rachel in ephrata/dū parturiret bennoni: quia plerūq̄z cōtemplatiui/dū ad actiuā descēdētes in ephratam. i. in abūdantiā terrenor diuertūt: filios doloris pariūt & moriunt spūaliter: k Tu plasmasti ea. Sz nūq̄d nō dns sil'r fecit autūnum & hyemē: Quare q̄ placet plus — Gen. 35. c. — Ps. 2.

 * de illis q̄z de istis:

* de illis q̃ de istis: Solutio. Quia illa/autũnus ⁊ hyems eius iusticiã designant: ista aũt.s. ver ⁊ estas eius misericordiã: Vñ dicit ista facere: qz cum facit misericordiã/proprũ opus facit: cũ autez facit iusticiã: alienũ est opus eius ab eo: Esa.xxviij.f. Autũnus resecat bona terre ⁊ spoliat eam: et significat mortẽ: Hyems excitat tẽpestates: et significat infernũ. Esa.xliij.c. Cõturbatus est infernus in occursũ tuũ.

Al. †creature tue
Al. †exprobrauit
Al. †inprudẽs exacerbauit

a Memor esto hui⁹ †inimicus †iproprauit dño: et pplus †insipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Me †tradas bestijs †aias confitẽtes tibi: ⁊ aias pauperũ tuor ne obliuiscaris in finẽ. Respice in testamẽtũ tuũ: qz repleti sũt q̃ obscurati sũt terre domib⁹ iniquitatũ.

Allegorice
Al. †tradideris
Al. †aiam confitentem

a Memor esto huius. Tertia pars: vbi qd vbicq fit precat fieri iudeis/iudice piũ ad misericordiã puocans p beneficia numerata. Unde dicit: Memor esto hui⁹.s. creatiõis p̃dicte: vel etiã pmissiõis facte iudeis finalib⁹. Et vt melius impetret qd petit p ipsis/cõfitet q mala cõmiserũt/ dicens: b Inimicus.s. iudeus. Primi em iudei qui tunc fuerũt/inimici fuerũt: sed finales erũt amici. Ille ergo inimic⁹ c Improprauit dño/christo. Job.viij.f. Samaritan⁹ es tu et demoniũ habes. De hmõi inimicis dicit idẽ domin⁹/ Luc.xix.d. Inimicos meos illos q̃ noluerũt me regnare sup se: adducite huc ⁊ interficite ante me. d Et pplus insipiẽs incitauit nomen tuũ.i. popul⁹ iudeor. De cui⁹ insipiẽtia/ Iere. iiij.f. Stultus pplus me non cognouit: filij insipiẽtes sunt ⁊ vecordes: sapientes sunt vt faciãt mala ⁊c. e Incitauit/cõminationibus ⁊ iniurijs. Orat autẽ pro salute bonor tpali ⁊ corporali/fm vnã lecturã: vel pro spũali/fm aliã lecturã. Primo de pma sic: Primo petit ne deus tradat bonos iudeos romanis vl chaldeis/dicẽs: f Me tradas/o deus/bestijs.i.romanis qui terrã vastauerũt. Ps. Exterminauit eam aper de silua. g Animas confitẽtes tibi.i.aias sanctor q̃ inter malos habitabãt: Ideo fideles fugerũt i regnũ agrippe i pellã ciuitatẽ. Secũdo petit ne deus tradat eos obliuioni/dicẽs: h Et animas pauperũ tuor.i.bonorũ iudeor: i Ne obliuiscaris in finẽ.s. qñ mali capienẽ: ⁊ in captiuitatẽ ducenẽ. Et hoc factũ ⁊ impletũ fuit/ qñ nabuçardan paupes reliquit. Uel/bestijs/ nõ tm romanis aut chaldeis: sed illis quattuor: de quib⁹ Daniel.vij.a.s. leoni/pardo/⁊ vrso/⁊ quarte bestijs dissimili alijs. Leoni.s. nabuchodonosor. Pardo.i. cyro ⁊ dario. Urso.i. macedonib⁹. Quarte bestie.i. romanis. Tertio petit adimplẽtionẽ pmissorũ/cum subiungit: k Respice in testamentũ tuũ.i. in sacrã scripturã: vt soluas que i illa nobis pmissa sunt/pauperib⁹ nõ diuitibus. Et ostẽdit q nõ facit orationẽ p diuitib⁹ ⁊ malis iudeis/dicẽs: l Quia repleti sunt.q.d. ideo p pauperib⁹ rogo/nõ p diuitibus: qz diuites bene meruerũt affligi: qz repleti sunt q̃ obscurati sũt terre domib⁹ iniquitatũ.i. iudei diuites: repleti sunt iniquitatũ.i. iniqtatib⁹: ⁊ ponit genitiuũ p ablatiuo more grecor. Qui obscurati sunt.i. excecati: domib⁹.i. ppter domos: terre.i. terrenas.q.d. propter habendas terrenas possessiones ⁊ diuitias obscurati sunt ⁊ excecati ⁊ peccato repleti. Uel/domib⁹.i. ppter familias: qñ.s. dixerũt Job.xj.f. Uenient romani ⁊ tollent locũ nostrũ ⁊ gentẽ. Pro talib⁹ ergo nõ orat propheta: sed p pauperibus ⁊ humilibus. Unde sequit:

Ps. 79.

4. Regl. 25. c.

Orat p tempo/rali salute bo/nozum

Me auertat

Uel p spũali salute iudeor orat sic: f Me tradas bestijs: id est demonib⁹ q̃ vastant oia q̃ tangere pmittunt. Job.v.d. Bestias terre nõ formidabis. g Aias/q̃s desiderant. Gregor⁹. Parũ se fecisse estimat cũ aias nõ sautiat. g Cõfitentes tibi: iudeor finaliũ. h Et aias pauperũ tuor ne obliuiscaris in finem/ quin eos salues. Sophõ.iij.c. Derelinquã in medio tui pplm pauperẽ ⁊ egenũ: ⁊ sperabunt in nomine dñi reliquie isrl. k Respice in testamentũ tuũ/nouũ: qd heretici tenẽt ⁊ puertũt: l Quia repleti sũt/cibo ⁊ potũ/cũ tñ se simulẽt ieiunare. m Qui obscurati sũt/i itellectu: Habitãtes in n Terre domib⁹.i. subtrancis/ vbi pgregãt cõuenticula sua. Domib⁹/dico/ iniqtatũ/cõscijs ⁊ plenis:

Orat p spũali salute bonozũ

* qz ibi faciũt

Mozaliter.

Mozaliter/dicit vir iustus: a Memor esto/dñe/hui⁹:

sez estatis ⁊ veris: de q̃ imediate supra habitũ est.i. bone vite nfe actiue ⁊ cõtẽplatiue: vt fm eã remuneres nos. Esa.xxxviij.a. Memẽto quõ ambulauerim coramte i veritate. Uel/huius/qd seqt vt vindices: Quia b Inimic⁹.i. amic⁹ mũdi: c Improprauit dño/cõculcando ⁊ ptemnẽdo pauperes ei⁹: ac si ipe nõ posset eos tueri aut ditare. Prouerb.xiiij.d. Qui calũniat egentẽ/exprobrat factori ei⁹. Ita faciũt diuites amici hui⁹ mũdi ⁊ inimici dei/cõfidẽtes i potẽtia ⁊ diuitijs suis.ij. Machab.x.f. Loci firmitate cõfisi supra modũ maledicebãt ⁊ sermones nefãdos iactabãt.ij. Machab.xij.c. Cõfidentes in stabilitate muror ⁊ apparatu alimoniar remissius agebãt maledictis lacessẽtes iudã: ⁊ blasphemãtes ⁊ loquẽtes q̃ fas nõ est: d Et pplus insipiẽs: cui celestia nõ sapiũt/ sed tm terrena appetũt. e Incitauit nomẽ tuũ.i. puocauit. Job.xij.b. Audacter puocãt deũ/cũ ipse dederit oia in manus eor. Eo ipso em q nõ sapiũt eis celestia/sed appetũt terrena/prouocãt deũ cõtra se: nõ ad misericordiã: sed ad irã. Esa.xxvij.d. Nõ est pplus sapiẽs: pterea nõ miserebit eius qui fecit illũ. Ita q̃ impcatus est amatorib⁹ hui⁹ mũdi/et cõsequent orat p cõtemptoribus ipsius mũdi dicẽs: f Me tradas bestijs.i. demonib⁹: g Aias cõfitentes tibi/ cõfessione laudis: ⁊ cõfessiõe peccator. Et ita est q tales non tradit dñs demonib⁹: sed mutos/ q̃ nec laudare/ nec peccata volũt cõfiteri. Et iõ libẽt laborat diabol⁹ vt claudat ora eor. Vñ Hester.xiiij.b. Uolũt claudere ora te laudantiũ: ⁊ extinguere gl̃iã tuã. Et.xij.d. Me claudas ora canẽtiũ te. h Et animas pauperũ tuor.s. eor q̃ sunt ptemptores mũdi: i Me obliuiscaris/ducere/in finẽ/christũ. Ps. Patientia pauperũ non peribit in finẽ. Notandũ q diabolus dicit bestia ppter mltas prietates bestie: q̃ notant his versibus. Bestia stulta/rapax/crudelis/sanguie gaudet: Terrẽs voce/ vorax/ venatrix/saltib⁹/ vngue. Unde bñ et behemoth interpretat bestia. Job.xl.b. Ecce behemoth quẽ feci tecũ. Hec bestia stulta est. Eccli.xxv.a. Senem fatuũ ⁊ insensatũ. Glo. diabolum. Rapax. Job.x.b. Lupus rapit ⁊ dispergit oues. Crudelis. Iere.vj.f. Crudelis est ⁊ nõ miserebit. Sanguie gaudet. Gen.ix.a. Sanguinẽ animar vestrar requirã ỏ manu cunctarũ bestiarũ.s. demonũ. De manu homis: id est p̃latti: ⁊ de manu viri/⁊ de manu fratris eius: id est ne quis dicat cum cain: Nunquid custos fratris mei sum ego? Gen.iiij.b. Terrẽs voce.j. Pet.v.b. Diabolus tanq̃ leo rugiẽs circũit q̃rẽs quẽ deuorẽt. Uorax. Job.xl.c. Absorbebit fluuiũ ⁊ nõ mirabit. Uenatrix. Eccli.xxvij.b. Leo venationi insidiat sp. Saltib⁹. Abacuk.j.b. Leuiores pardis eq̃ ei⁹: et velociores lupis vesptinis. Ungue: id ẽ extremitate. Esa.v.g. Frẽdet et tenebit prẽdam ⁊ amplexabit: ⁊ non est qui eruat. k Respice in testamẽtũ tuũ. Chirographũ factũ ẽ vel charta inter nos ⁊ deum.s. nouũ testamentũ: vbi deus põt legere/et nos/quid alter pmiserit alteri: quid alter sibi. De⁹ nobis p̃misit gloriam: nos ei innocentiã in baptismo. Respice ergo dñe q pẽnitenti ⁊ confitenti pmisisti veniam/non vindictam. Respice/homo quid spopondisti: ⁊ quid soluis. Iere.ij.c. Uide vias tuas in cõualle: scito q̃d feceris. Et hoc põt de⁹ ⁊ hõ inuenire: l Quia repleti sunt qui obscurati sũt: id ẽ senes ⁊ excecati amore ẽreno.s. stercorib⁹ hirũdinũ: vt tobias. Tob.ij.b. Quo repleti sunt: n Terre.i. ẽra. Esa.ij.b. Repleti sũt vt olim: ⁊ augures habuerũt vt philistijm. Et.j. Repleta ẽ ẽra argẽto ⁊ auro ⁊c. Et tñ cor nõ ẽ plenũ cũ arca. Eccs.v.b. Auar⁹ nõ implebit pecunia. Itẽ repleti sũt terre domib⁹.i. ẽrenis domib⁹: qz mltas domos habẽt in ẽra: sz in celo nullã. Sz ille dom⁹ sũt iniqtatũ.i. ex rapina pauperũ. Iere.xxij.d. Uc q̃ edificat domũ suã ĩ iniusticia: et cenacula sua nõ in iudicio: amicũ suũ orprimet frustra: ⁊ mercedem eius nõ reddet ei. Eccli.xxj.b. Qui edificat domũ suam impendijs alienis: quasi qui colligit lapides suos in hyeme.

Diabolus bestia ppter mltas ppriet bestie

* Me auertat

a ¶ Ne auertak/a terra sua. b ¶ Hũilis/iudę⁹. c ¶ Factus cõfusus/cũ diuitib⁹ q̃ ducti sunt in babylonẽ: vel a romanis p mundũ vniuersum viliter vẽnditi. d ¶ Daup ⁊ inops: ad litterã: f ¶ Laudabũt nomen tuũ/in terra sua: de qua non amouebunt.

Ut. p tempo/ ra iuxta bo/ ra

Ut. p spiritali iuxta domorũ

e qz ibi faciũt hoz/ renda. a ¶ Ne auer/ tak/a te: b ¶ Hũilis/ plus vltim⁹ iudęor: c ¶ Factus ꝓfusus/ de malis q̃ fecit: ⁊ ve/ niã petens/a te recipi/ ak. Et vere sic fiet: qz ipe/ d ¶ Daup/de/ paupatus ab antichri/ sto. e ¶ Et inops/sponte renuncians sęculo: f ¶ Lauda/ bunt nomẽ tuũ/credẽtes: ⁊ confitẽtes tibi. Postea impcak ꝓpha cõiter/tã iudęis exęcęat⁊ q̃ romanis/petẽs vt puniank dicẽs: g ¶ Exurge de⁹/ad vindictã/qui mõ parcẽs dormire videris. h ¶ Judica causã tuã: ꝗ tales. Et ostendit q̃ hoc meruerũt mitis rõnib⁹. Prima ẽ illatio ꝓtumeliaꝫ ĩ ope: Uñ dicit i ¶ Memor esto improperiorꝫ tuorũ: eorꝫ.ſ.q̃ ab

Ut. p spiritali iuxta domorũ

Ut. togenus

Ut. †memẽto opprobriorũ

Ut. †iuꝗudẽte

a tatũ. Nẽ auertak hũmilis fa/ b ctus ꝓfusus: †pãup et inops c ląudabũt nomẽ tuũ. Exũrge d de⁹ iũdica cãm tuã: †mẽmor e esto ĩproperiorꝫ tuorꝫ: eorũ q̃ f ab ĩsipiẽte sũt tota die. Ne

Ps.55. ĩsipiẽte/iudęo ⁊ romano: l ¶ Sũt/tibi illata. Pſ. Tota die impugnans tribulauit me. Secũda est cõtinuatio: Uñ addit: m ¶ Tota die: qz nõ deerũt ĩsultãtes vsq̃ ad finẽ seculi. Ter/ tia ẽ blasphemia in verbo. Uñ seq̃t: n ¶ Ne obliuiscaris voces inimicorꝫ tuorꝫ. i. blasphemias iudęorꝫ ⁊ romanorꝫ ne obliuiscar⁊ q̃n rẽpmas. Quarta ẽ odiũ: Quita ẽ intẽsio sup bię. De his duob⁹/sbdit: p Supbia eorꝫ q̃ te odert ascẽ dit sp: Uñ dñe fac eã descẽdere ⁊ depme eã.

Dozaliter

* a ¶ Ne auertak hũilis fact⁹ cõfusus. i. nihil ei qõ pe/ tat negęt: qõ si fieret/cõfunderęt. Sile. iij. Regl. ij. d. Petiti/ onẽ vnã paruulã ego depęcor a te/ ne cõfundas facię meã. Di/ xitq̃ rex: Pete mater mea: nec em̃ fas est vt auertã facię tuã: id ẽ vt negẽ tibi q̃cq̃. Et ita erit. Uñ/ d ¶ Daup/spũ. e ¶ Et inops/sine opib⁹ sęculi: f ¶ Laudabũt nomẽ tuũ: red/ dẽtes grãs ꝑ eo qõ ĩpetrauerũt: Cõsequẽs ponit ꝓ añcedẽte. Uel de futuro: a ¶ Ne auertak: sicut Prouerb. j. d. Auersio paruulorꝫ inkficiet eos. Hiere. ij. d. Auersio tua increpabit te. Exo. xxiij. a. Quia auersor impiũ. b ¶ Hũilis. Lucl. xiiij. c. Qui se hũiliat exaltabik. c ¶ Fact⁹ cõfusus. i. ne fiat cõfus⁹ cõfusiõe ęterna. Esa. liiij. b. Nõ cõfunderis neq̃ erubescęs ⁊c. Et post: Quia dñabik tui q̃ fecit te. d ¶ Daup/quõdã pro christo. e ¶ Et inops: qõ plus est. Aliqui em̃ sunt paupes q̃ tñ nõ sũt inopes: qz nõ egent. Tales f ¶ Laudabũt no

Ps.83. mẽ tuũ/in ęternũ: qz taliũ est regnũ cęlorꝫ. Et beati q̃ hitant ĩ domo tua dñe: in sęcla sęculorꝫ laudabũt te. Ergo g ¶ Exur/

Ps.9. ge de⁹/iudica causã tuã. ſ. causã paupũ quã alij iudicare nõ volũt. Pſ. Tibi derelict⁹ est paup. Esa. j. f. Oẽs diligunt munera: sequunk retributiões: Pupillo nõ iudicãt: ⁊ causa vi/ duę nõ ingredik ad eos. Jtẽ causa aiaꝫ/ꝓprie est causa dei. ſ. christi: q̃ ꝓ ipsis est passus. Cũ ergo diabol⁹ vel mĩstri ei⁹ ca/ lũniank aias/volendo eas trahere ad peccatum/vel ad suplĩ/ ciũ: dicẽdũ est: Exurge/dñe/iudica causã tuã. i. defende eam: vt miles vel aduocatus exurgẽs cõtra aduersarios. Pſ.

Ps.34. Judica dñe nocẽtes me: expugna impugnãtes me ⁊c. vsq̃ ibi Dic aię meę sal⁹ tua ego sũ. i ¶ Memor esto ĩpropeio/ rũ tuorꝫ: eorꝫ q̃ ab ĩsipiẽte sũt tota die. Hoc ẽ idẽ qõ. ſ.

ſ. eo

habitũ ẽ: Memor esto hui⁹: inimic⁹ impropauit dño: ⁊ ppl's ĩsipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Uel sic põt dici/q̃ mĩki impope rant illis q̃ volũt seruire deo ⁊ mundũ ꝓtemnere/vocãdo eos

Ps.13. hypocritas: ⁊ hmõi dicẽdo. Pſ. Consiliũ inopis cõfudistis: quoniã dñs spes eius est. q. d. si ĩ mũdo spem poneret/nõ cõ/ fũderetis eũ. Jõ nõ illis: ſz deo ꝓprie improperãt. Uñ Lucl. x. c. Qui vos spernit/me spernit. k ¶ Eorꝫ q̃ ab insipiente

Ps.13.et.52. sunt: qz em̃ eis nõ sapiũt cęlestia q̃ isti quęrũt: ĩõ eos stultos

Ps.3. estimãtes/improperia dicũt. Pſ. Dixit insipiẽs in corde suo nõ est deus: qui remuneret opa iustorũ. Pſ. Multi insurgũt aduersum me: multi dicũt aię meę/nõ est sal⁹ ipsi in deo eius. Uel iste insipiẽs a quo hęc oia procedunt/est diabolus/a quo

omne malũ. Hiere. j. c. Ab aquilone panderur omne malũ. Ipse vere est insipiẽs: qz sibi magis nocet vt alij min⁹ possit nocere. Omia em̃ mala quę suggerit alijs/reuertenk in caput suũ. Hic est senex fatu⁹: de quo Eccl. xxv. a. Senẽ fatuũ ⁊ in/ sensatũ. Glo. diabolũ. m ¶ Tota die: Notak instãtia. Esa. lij. b. Jugiter tota die nomen meũ blasphe/ mak. n ¶ Ne obli/ uiscaris/ ergo istas o ¶ Voces inimicorꝫ tuorꝫ: qz ipsi nõ cor/ rigũt se. Sz p ¶ Su/ perbia eorꝫ qui te oderũt ascẽdit sp: id est ascẽdere nitik et

n obliuiscaris voces inimicorꝫ

p tuorꝫ: supbia eorꝫ qui te oderunt ascendit semp†.

Ut. †depre/ cantiũ te

Ut. †ad te

¶ In finẽ ne disperdas vel corrumpas psalmus cantici asaph. LXXIIII.

alios submittere sibi. Sed q̃d est: qui te oderũt? Dicik em̃ q̃ nulla ꝓsciẽtia põt deũ odisse. Solutio. Notãda est Glo. q̃ dicit: supbia eorꝫ. ſ. romanorꝫ ⁊c. Unde ꝑncipaliter roma/ nos arguit hic de odio dei ⁊ de supbia. Supbia eorꝫ/omĩ/ bus patet: qz ascẽdit semp. i. de die in diẽ crescit ⁊ augmẽ/ tak. Uñ possunt mõ dicere: Minim⁹ digitus me⁹ grossior est 3. Regl. 12. c.

dorso patris mei. ſ. petri ⁊ pauli: q̃ fuerũt salomon. i. faciẽtes pacẽ in ecclesia dei: sicut christ⁹. Uñ dicit Paul⁹. ij. Corinth. v. d. Posuit in nobis ministeriũ recõciliatiõis. Et post addit: Pro christo q̃ legatiõe fungimur tanq̃ deo exhortãte ꝓ nos: obsecramus ꝓ christo reconciliamini deo. Successores autẽ petri ⁊ pauli/sũt roboã: qui interꝗtak dissipans ꝓpl's/vel in/ clinatio peccatorꝫ: qz quos deberẽt recõciliari/dissipãt ꝓ cau/ sas ⁊ lites: ⁊ ad peccatũ inclinãt saltẽ occasionalik. Jtẽ occa/ sionaliter dissipãt ꝓ diuersos errores hęresum: Nihil em̃ ha/ bent hęretici ita efficax ad ꝓsuadendũ cõtra ecclĩastica sacra/ mẽta: sic sur biã ⁊ auaricią/⁊ malã vitã ꝓlatorꝫ: ⁊ ꝑcipue ma/ iorꝫ. Jtem/supbia ascẽdit semp: qz maiora q̃ possit ꝑsu/ mit. Uñ Esa. xvj. b. Audiuim⁹ supbiã moab: supbus est val/ de: supbia eius ⁊ arrogãtia eius ⁊ indignatio eius plus q̃ for/ titudo eius. Iste moab/ex patre: idẽ significat qõ roboã filij⁹ salomonis. Or aũt deũ oderint: nõ ita patet: ſz tamẽ recte in/ spiciẽti videri põt. Sicut em̃ ꝕm Gręgl. ꝓbatio dilectionis exhibitio est opis: ita ecõtrario: ꝓbatio odij exhibitio est cõ/ trarij opis. Quę aũt opatio sit ꝓbatio dilectiõis/ostẽdit dñs primo papę petro/dicens: Joh. xxj. d. Simon iohãnis dili/ gis me plus his? Et cũ rñdisset petrus: Tu scis dñe: qz amo te: probationẽ inisũxit dñs/dicens: Pasce agnos meos. q. d. ad maiorẽ euidentiã secũdo ⁊ tertio replicauit. Pascere ergo verbo: pascere exemplo: pascere tpali subsidio: ꝓbatio est di/ lectionis. Ergo nullo istorꝫ pascere: sed verbo scandalizare/et exemplo ad malũ ꝓuocare/⁊ exactiõe exoriare/vel tondere oues: ꝓbatio est odij.

Odeꝛunt deũ
- Quia
  - Potẽs. Inuidẽt em̃ potẽtię ei⁹. Esa. xliij. d. Ascendam in cęlum.
  - Just⁹. Amos. v. d. Hostes iusti accipientes
  - Judex. Job. xxxiiij. b. Mũquid q̃ (mun⁹. nõ amat iudiciũ sanari potest?
  - Legifer. Esa. xxxiij. d. Dñs legifer noster.
  - Actor pęnaꝫ. Esa. xlv. a. Creans malũ.
  - Miserek alijs/nõ ipsis: vñ iuidẽt. Matth. xx. b. An ocul⁹ tu⁹ nequã ẽ: qz ego bon⁹ sũ.
- Mõ qz
  - Misericors simpliciter.
  - Pius.
  - Creator.
  - Reparator.
  - Prestabilis sup malitia. Jobel. ij. c.

Confitebimur tibi ⁊c. ¶ Expo. Pſ. LXXIIII. c Titul⁹. In finẽ ne disperdas vl' corrũpas psal mus cantici asaph: Hoc ẽ: psalm⁹/iste/cãtici/ qz ĩ eo agit de remuneratõe ękna/est asaph. i. fidelis synago gę. Et ideo agit de ęternis: ne tu quicũq̃ sis/disperdas vel corrũpas spẽ q̃ habek in dei ꝓmissiõe: vt puenias in finẽ/ ęknę ꝓsũmatiõis. Cõtinuatio. In ꝑcedẽti psalmo egit de de/ structione synagogę ꝓ romanos: hic agit de ędificatiõe ecclię

ꝓ apl'os: de quib⁹